

POEZIE: Mă uit în urmă...

Scris de Andreea T.

Luni, 02 Ianuarie 2012 11:44 - Ultima actualizare Luni, 02 Ianuarie 2012 16:04

Mă uit în urmă...și mă simt parcă străină de mine însămi, de toate trăirile mele din trecut, de naivitatea și vulnerabilitatea mea.

De toți oamenii pe care i-am cunoscut și cărora le-am dăruit ce-am avut mai bun.

Pentru care am plâns și am făcut nopți albe.

Oameni în care am avut încredere și m-au dezamăgit, de care am avut adesea nevoie și pe care i-am pierdut, oameni care au rămas la fel deși timpul a trecut peste noi. Sunt tot aici, dar parca-s mai puțini...

Am învățat că nu poți face pe cineva să te iubească. Am învățat că oricât de bun prieten ți-ar fi un om, mai devreme sau mai târziu te va dezamăgi.

Am învățat destule...

Să împart iubirile și plăcerile. Să înghit în sec și să țin capul ridicat.

Să mă prefac că sunt puternica și chiar să-mi reușească în final.

N-am învățat lucruri dintre cele mai demne dar mă mulțumesc cu ce am acum și aștept ca viața să-mi ofere mai mult...